

Sag anlagt den 30. august 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**(Sag C-556/18)**

(2018/C 381/19)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Spanien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås i medfør af artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 7, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, artikel 14 og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽¹⁾, idet det ikke har afsluttet den offentlige oplysning og høring om vandområdeplanerne, og eftersom det ikke har vedtaget, offentliggjort og givet Kommissionen meddelelse om revisionen og ajourføringen af vandområdeplanerne for vandområdedistrikterne Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma og El Hierro.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 25 i direktiv 2000/60 trådte dette direktiv i kraft på datoen for sin offentliggørelse i EFT, dvs. den 22. december 2000. I henhold til artikel 13, stk. 6, udløb fristen for offentliggørelse af vandområdeplanerne derfor den 22. december 2009, og i henhold til artikel 13, stk. 7, udløb fristen for den første revision og ajourføring af vandområdeplanerne den 22. december 2015.

Kommissionen er af den opfattelse, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de nævnte artikler i direktiv 2000/60/EF, idet det ikke har afsluttet den offentlige oplysning og høring om vandområdeplanerne, og eftersom det ikke har vedtaget, offentliggjort og givet Kommissionen meddelelse om revisionen og ajourføringen af vandområdeplanerne for vandområdedistrikterne Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma og El Hierro inden for den frist på to måneder, som fremgår af dens begrundede udtalelse af 5. oktober 2017.

⁽¹⁾ EFT 2000, L 327, s. 1.